

Magi i Falkenstein

Magi i nya Europa är långt ifrån den individbaserade inläring, och utövande som vi lärt känna i fantasysagorna. Nej istället har Nya Europas magiker, eller utövare av Konsten som de själv vill kalla sig, inrättat sig i ordnar och sällskap där de studerar och intrigerar.

Processen där en inom Konsten begåvad yngling, utvecklas till en fullfjädrad magiker är lång och mödosam och äger ofta rum i dunkla klassrum på ordnarnas akademier. När man väl lärt sig bemästra konsten måste man dessutom svära sin trohet åt orden eller i många fall till och med ta licens för att få bruka sina kunskaper.

Inte heller tar kastandet utav besvärjelser den blixtnabba och psykiskt uttömmande form som sagorna beskriver, där trollkarlar använder sin gåva likt en magisk arsenal och slänger formelbestämda blixtar och eldklot till höger och vänster omkring sig, tills de slutligen nedgjort fienden eller kollapsar av psykisk utmattning. Utövandet av Konsten handlar istället i nya Europa om en tidskrävande process där man nystar upp de hårt knutna formationer av thaumisk energi som världen är uppbyggd av, och väver om dem till någonting annat, för att slutligen släppa lös en relativt improviserad besvärjelse av önskad eller oönskad styrka.

Resultatet är varierande och inte sällan långt ifrån vad magikern hade tänkt sig.

En magikers besvärjelserepertoar bestäms av vilka skrifter hans orden har haft i besittning, och om det finns andra skrifter han har haft möjlighet att studera under en längre tid.

De Utstötta Konstnärernas Hemliga Sällskap

Många är de av Konstens utövare som mot sin vilja tvingats lämna sin orden. Likt herrelösa krigare stryker de omkring i nya Europa, avväpnade och lämnade åt sitt eget öde i en värld där ensam är lika med svag. Dessa dystra och hämndlystna individer söker sig ofta till varandra för att forma egna ordnar i hopp om att de som tidigare dömt ut dem, inte skall våga straffa dem för fortsatt utövande av Konsten om de har skydd av andra. En väldigt liten av dessa ordnar är De Utstötta Konstnärernas Hemliga Sällskap.

Denna består av en samling omaka individer som av olika orsaker, alla blivit utkastade ur sina tidigare ordnar och nu slagit sig samman för att hämnas rejält. Ni är, förutom er ledare Giftiga Ormen den Aztekättade före detta medlemmen av den gyllene gryningen, dess enda medlemmar. Ni har erat hemliga tillhåll, ert ordenshus bakom en lönndör inne i ett litet antikvariat på Downing street 13. Tillsammans planerar ni i orden att konstruera en enorm "spinnrocka" som väver samman alla magiska trådar inom ett mycket stort område, och nystar ihop dem till erat förfogande. På så vis ska ni få ett magiskt monopol, vilket kommer lämna era rivaler försvarslösa inför er. Ett stort problem är dock att ni varken har de tekniska kunskaperna, eller de enorma ekonomiska resurser som krävs för att konstruera en sådan maskin. Men den dag ni har det kommer världen att ligga under era fötter....

Marie la Noir

"Om maken var god? ... Det var det sämsta jag någonsin ätit!"

Marie la Noir

4/7 1871

Äntligen har jag lyckats, jag klarade inträdesproven och är nu en officiell medlem av Le Carrefour de la Tour Rouge, den av många så fruktade döds kulten. Proven var enkla, jag kan inte förstå hur så många kan ha misslyckat före mig, men sedan sa ju visserligen självaste stormästaren att jag besatt en medfödd begåvning för konsten vars like han aldrig tidigare skådat. Ha! Vad hade han väntat sig då. Jag räknar med att klättra snabbt i hierarkin.

3/1 1872

Trots att jag besitter större begåvning än samtliga ordens medlemmar har de fortfarande inte gett mig mer än en lärlingstitel. De förbannade imbecillerna säger att jag enligt stadgorna *måste* studera som lärling i åtminstone två år till innan jag får min mästartitel. Därtill har de synpunkter på att jag zombiefierade alla tjänare i familjen så att de skulle arbeta hårdare. Det är uppenbart att jag måste göra någonting åt det här snarast.

28/1 1872

Förbannat vare ordens namn och alla dess anhängare. I ett försök att ändra på maktförhållandena ertappade dem mig med att röjt en stormästaren ur vägen och manipulerat över några utav lärlingarna på min sida. Jag har tvingats fly mitt hem och färdas nu med segelfartyg mot nya Europa. Hämnden skall bli min en dag, det svär jag på vid onskan själv, de usla förrädarna skall få betala för sin trångsynthet!

15/3 1872

Efter att ha seglat genom den nybyggda Suezkanalen och över medelhavet längs Afrikas nordkust korsade vi tillsist engelska kanalen och lade hamn utanför London. Jag befinner mig nu i på ett råtthål till hotell i Englands huvudstad. Jag hatar redan den här platsen!

7/4 1872

Snart är hämnden på världen som förrådde mig, och alla dess invånare min! Igår träffade jag en Aztek vid namn Giftiga Ormen, han visade sig tillhöra en av konstens utstötta precis som jag, och han har grundat en orden som jag skall ansluta mig till. Med hjälp av dem får jag de bundsförvanter jag behöver för att skipa rättvisa. Han presenterade mig för de andra medlemmarna, de verkar vara lika stora idioter som alla andra i det här förbannade landet. En av dom hette Lord Guilmore, han må klä sig stiligt och han går att se på, men han verkar så satans naiv och stel att det gör ont, och hans patetiska lurendrejarmagi skulle inte kunna göra en fluga förnär.

Sedan har vi den där Galfrag, en senil gammal gubbe totalt oförmögen till att tala ur skägget, han skulle behöva glasögon till och med för att se sin egen näsa.

En annan hette visst Ibrahim eller någonting, när man ser på honom förstår man varför England kolonialiserat Indien.

Till sist så har vi den där Ben Carson, en fet, ful och dum idiot som inte ens kan utöva konsten utan sin revolvers hjälp.

De passar mig perfekt, jag utnyttjar dem tills jag fått min hämnd och blivit härskarinna över världen, sedan röjer jag dem ur vägen.

Utdrag ur gentlemannen Sir Charles Huxley's brev till sin gode vän.

”.....Jag måste däremot tyvärr säga att jag har ändrat uppfattning om Mademoiselle la Noir, den bedårande vackra fransyskan som jag träffade i hotellobbyn du vet. Till utseendet må hon vara varje mans dröm, men vad gäller hennes karaktär,.... Jag trodde bara att hon spelade svårflörtad första gången jag träffade henne, men efter att ha talat med henne igen har jag nu insett att så inte var fallet. En så genomtänkt elak och tjurskallig person har jag aldrig tidigare träffat. Jag fick intrycket av att hon hatade allt som vi andra tyckte om och föreslog.....”

Färdigheter

Athletics: Good

Charisma: Poor

Comeliness: Exceptional

Education: Great

Riding: Good

Perception: Good

Social graces: Poor

Sorcery: Exceptional

Stealth: Good

Health points: 5

Utrustning:

En hel garderob med svarta kläder

En koffert med diverse obskyra rituella tillbehör och preparat

En offerdolk gjord av ben från en djävulsocka

Besvärjelser

Animera de döda: Återuppväcker en död varelse med alla dess tidigare förmågor fullt fungerande. 8♠ Thaumic points.

Tala med de döda: Låter en död själ tala som om den vore vid liv igen. 10♠ Thaumic points.

Uttömning av livskraften: Suger ut den fysiska livskraften ur en varelse. 16♠ Thaumic points.

Skapa Zombie: Tillåter dig att uppväcka och ta full kontroll över en död varelse 10♠ Thaumic points.

Gravens gåva: Offer för besvärjelsen börjar långsamt att ruttna bort, för att till sist dö och återuppväckas som en zombie. 16♠ Thaumic points.

Befalla Zombie: Låter dig ha telepatisk kontroll över en skapad zombie 10♠ Thaumic points.

Fördriva åter till evig vila: Omvänder ovanstående processer 8♠ Thaumic points.

Lord Mortimer Guilmore

"Seså, bli inte upprörd nu, vi bad mig ju faktiskt tro på kort klockan."

Lord Mortimer Guilmore

Dagboksutdrag av Lord mortimer Guilmore:

”Den 3/7 1873 A.D

Jag fattar härmed pennan för att i denna dagbok nedteckna min hämnd på Londons Brödraskap av Cups and Wands, dessa skamliga hundar som vänt deras mest lovande aktör ryggen. Det brott jag blev anklagad och fälld för var något så simpelt som att ha trollat bort Stormästare Ashburtons gamla guldlocka. Visserligen gjorde jag det med flit, men den gamle stofilen var alltid så outhärdligt överlägsen i sitt uppförande att jag tyckte att han behövde det. Dessutom är väl knappast petitesseer som denna något själ till att utesluta en framstående ordensbroder ur sällskapet för all framtid. Denna bok skall få vittna om min gruvliga revansch.

Mitt namn är Lord Mortimer Guilmore, en utav Londons främsta utövare utav så kallad ”scenmagi”. Jag klär mig stilfullt, precis som mitt före detta yrke kräver. Med min svarta cape, min höga hatt, min frack och min värjakpp med elfenbenshantag har jag en klanderfri gentlemannamundering. Mitt ansikte är vad kvinnor finner vackert och jag håller alltid mina mustascher och mitt skägg välansat.

Som person är jag lugn och sansad in i det längsta, jag överger aldrig mina gentlemannaideal charmör som jag är skulle det aldrig falla mig in att bära hand på en kvinna.

För ett par veckor sedan, strax efter att min orden vänt mig ryggen slog jag mig samman med en skara udda personligheter, även de förrådda utövare utav Konsten. Tillsammans har vi format oss en ny orden, De Utstötta Konstnärernas Hemliga Sällskap, som skall bringa hämnd över våra gamla så kallade bundsförvanter. Vår ledare och sällskapets grundare är en före detta stormästare inom Den Gyllene Gryningen. Jag har aldrig gillat varken deras barbariska och smaklösa metoder, eller deras makthunger, förvisso har Giftiga Ormen har ännu inte uppvisat några sådana egenskaper, men jag fruktar att de finns där.

De övriga medlemmarna verkar handlingskraftiga men svåra att samarbeta med. Galfrag Stjärnskägg är en gammal mästare från de tyska frimurarna. Han är en skicklig magiker, men gammal, vresig och girig.

Kvinnan vars Namn är Marie la Noir har flytt från sin ordens högsäte i franska Västindien. Hon tillhörde tidigare den oheliga dödsakten *Le Carrefour de la Tour Rouge*, så hennes metoder sätter jag inte mycket tillit till. En oerhört vacker kvinna däremot, men med en svärmedgörlig attityd.

Sedan har vi Ben Carson, tydligen en ökad prisjägare från Amerika. Bara tanken på hans vårdslösa uppträdande, hans brist på stil och smak, för att inte tala om hela den oheliga principen att avfira thaumiska laddningar med ett gammalt krutvapen, får mig att må illa. Den person som verkar lättast att ha att göra med verkar vara Ibrahim Alhazrahd, någon slags österländsk fakir och stridskonstmagiker. Han verkar lugn och behärskad på ett förtroendeingivande sätt.

Jag måste dock säga att om den här orden någonsin skall komma att hjälpa mig få min hämnd så krävs det att jag får ett större inflytande, de andra är alldeles för destruktiva för vårt allas bästa.”

Färdigheter

Athletics: Good

Comeliness: Great

Charisma: Good

Education: Great

Exchequer: Good

Fencing: Great

Performance: Great

Social graces: Good

Sorcery: Great

Health points:5

Utrustning:

Värjkäpp

Svart hatt med lönnfack

Stor koffert med diverse scenmagisk utrustning

Besvärjelser

Fånga minnet: Tillåter en tillfällig memorisering utav stora mängder text eller komplicerade koder. Brukar användas av scenmagiker i minnesnummer. 4♥ Thaumic points.

Förvrída kroppen: Utökar rörligheten och vigheten i dina leder och lemmar. Andvändbart för utbrytarkonster mm. 8♦ Thaumic points.

Kroppskontroll: Tillåter dig minimera hjärtslag och andning, till den grad att du verkar helt livlös, samt ignorera smärta och skräck. 8♦ Thaumic points.

Försvinna: Gör ett föremål tillfälligt osynligt 8♦ Thaumic points.

Levitation: Låter dig förflytta saker vertikalt med tanken. 6♦ Thaumic points.

Transponering: Får två föremål av ungefär samma vikt och storlek att byta plats 8♦ Thaumic points.

Färdigheter:

Athletics: Poor ♣

Courage: Great ♥

Education: Exceptional ♦

Fisticuffs: Poor ♣

Inventing: Great ♦

Natural science: Good ♦

Sorcery: Great ♦

Tinkering: Good ♦

Health Points: 7

Utrustning:

Ett laboratorium fullt med alkemiska instrument

Hög struthatt

Gammal knotig trästav

Rob med stjärnor på

Läsglasögon

Ibrahim Alhazrah Berundige Mehmed II

"Jalla jalla !"

Ibrahim Alhazrahd Berundige Mehmet II

På denna dag, den 13 november 1873 fattar jag min penna för att nedteckna min storslagna historia och min framtid. Mitt namn är Ibrahim Alhazrahd Berundige Mehmet II, upplyst profet och kommande härskare över världen. Mitt kall här i livet är att leda ett enormt fälttåg som skall ena hela den europeiska och den asiatiska kontinenten, tillsammans med mina utvalda profeter skall jag sedan styra mitt rike i fredens tecken. Men först måste många dö.

Mitt främsta vapen i kampen mot världsligt kaos är min orubbliga vilja, med den har jag lärt mig att kontrollera och behärska min kropp till perfektion. Jag har studerat utövandet av Konsten inom såväl den hinduistiska bramanismen, som efter den buddistiska åttafaldiga vägen. Jag har rest över alla de kända kontinenterna och sett mer än de flesta kunnat drömma om. Under min färd genom det mäktiga kinesiska imperiet gick jag i kloster i tolv år hos ett antal munkar av Klippans Väg, där lärde jag mig att bruka styrkan hos den jord vi låter våra fötter vandra på. Upplyst och begåvad som jag är så klättrade jag snabbt uppåt mot den innersta cirkeln, men så började en natt drömmarna att komma.

Jag drömde om en väldig här av ryttare, de ledda utav en stor man på en häst svart som natten och snabbare än vinden. Klädda i rustningar och beväpnade med sablar kunde jag se dem storma fram över ett väldigt slagfält, likt en lie som sveper över ett sädesfält högg de ned allt motstånd. När striden var över och stridslarmet lagt sig var det enda man kunde höra de stympade överlevarnas plågade skrin, och mitt ibland de fallna satt nu den väldiga mannen ensam kvar på sin häst. För ett litet ögonblick kunde jag se in i hans ögon, bara för att inse att de var mina egna.

Där slutade drömmen. Jag insåg att jag blivit given ett budskap av gud, vem det än må vara och reste mig genast från min brits för att gå upp och berätta för mina ordensbröder om min dröm. De dårarna ville inte lyssna på guds ord, trots att jag erbjöd dem en plats som profeter vid min sida. De sa att guds ord och deras läror var att aldrig ta ett människoliv, inte att erövra världen. De insåg inte att för att nå fulländelse måste vissa offras, för att världen skall vara helt igenom god måste det onda först drivas ut. Jag blev rasande och dräpte en av mina ordensbröder, för det blev jag utkastad ur klostret och driven på flykt.

Jag reste länge, utan att slå mig ned någonstans vandrade jag jorden i flera år, sökandes efter ett sätt att fullborda den uppgift som gud givit mig. Så en dag träffade jag en man vid namn Giftiga Ormen som även han hade skådat guds vilja. Han sa att han hade drömt samma dröm som mig, och han tog med mig till London där han grundat ett sällskap av utstötta magiker som en dag ska bli mina profeter och hjälpa oss i vår kamp. Det enda problemet är att dessa förtappade själar ännu inte insett guds vilja. Lord Mortimer Guilmore är för fäst vid sina materiella ägodelar och fäster stor vikt vid människorna i den här världen, Mademoiselle la Noir däremot verkar inte tveka för den uppgift vi alla kommer att ställas inför, men hon måste inse att kvinnan är skapad för att lyda mannen, inte tvärt om. Galfrag Stjärnskägg är gammal och inskränkt i sitt sätt att se på världen, om inte han öppnar sina ögon för guds makt snart måste jag nog röja honom ur vägen. Ben Carson är däremot en man i min smak, han förhastar sig visserligen ofta men han verkar alltid redo att nedgöra dem som står i vår väg.

Dagboksanteckningar av Hungwu Pu Tse, stormästare av Klippans Väg:

”Jag är orolig för vår käre Indier, jag ser i honom en destruktiv krigare från ett av hans tidigare liv som inte vill lämna hans själ ifred. Detta stör hans sinnes harmoni och det finns ögonblick då han verkar tro sig stå på mongolernas slagfält än en gång. Denna personlighetsklyvning måste han lämna bakom sig om han någonsin skall ta sig ur plågens hjul.

Färdigheter:

Athletics: Great

Fisticuffs: Extraordinary

Courage: Exceptional

Mesmerism: Great

Perception: Great

Physique: Good

Sorcery: Great

Stealth: Good

Health Points: 8

Utrustning:

Spikmatta

En säck med träkol

En turkisk flygande matta

Besvärjelser

Nävar av sten: Gör dina händer till dödliga vapen och låter dig karva genom sten. 12 ♦
Thaumic points.

Hud av sten: Härdar din hud och ger den en rustnings egenskaper. 12 ♦ Thaumic points.

Huvud av sten: Skyddar dig från alla slags illusioner och sinnestrick, men gör dig något
trögtänkt. 12 ♦ Thaumic points.

Klippans integritet: Ökar mångfaldigt din vikt och fasthet, du blir som en orubblig
granitformation. Fungerar bara så länge du själv står still. 12 ♦ Thaumic points.

Trädgård av sten: Låter dig kontrollera och förflytta alla lösa stenar på marken i ett område.
12 ♦ Thaumic points.

Galbrag Stjärnskägg

"Vadå föna Manken? Jag trodde att vi skulle råna banken."

Galfrag Stjärnskägg

3/12 1860

Äntligen har min forskning gett resultat! Efter två års sökande ibland dammiga bokhyllor i Prags universitet hittade jag det jag kom hit för. Bakom en lönndörr fann jag ett hemligt laboratorium, orört sedan medeltiden. Och därinne, självaste von Hohenheims anteckningar på ädelmetallernas alkemiska sammansättning. Nu kan jag äntligen återvända till Münchens Frimurare och påbörja mitt arbete. Jag skall bli den förste som lyckas förvandla bly till guld!

8/9 1868

Mitt arbete går framåt med stormsteg, igår lyckades jag förvandla guld till bly och för en vecka sedan lyckades jag av en slump upptäcka formeln för att omvandla diamant till kol igen. Snart så snart kommer jag att vara nya Europas rikaste man. Stormästaren börjar bli otålig dock, efter den senaste explosionen kom han instormandes och hotade med indragna bidrag om jag inte uppvisade några riktiga framsteg snart. Tror han att jag har de vises sten i min ägo eller? Det jag arbetar med nu har ingen lyckats med sedan kung Midas!

3/1 1871

Mina glasögon är borta igen, om jag bara kunde komma ihåg var jag lagt dem! Det är då förbannat! Precis när jag är nära ett genombrott så råkar laboratoriet brinna ned. Och stormästaren trångsynt som han är vägrar att bygga upp det igen, jag måste vänta tills ett nytt blir ledigt. Ha! De vet inte att jag känner till Hohenheims laboratorium i Prag, jag reser dit och fortsätter mitt arbete. Snart är all världens rikedom min!

4/2 1871

Katastrof! I ett utav mina experiment råkade jag glömma en bägare med kungsvatten över eldkitteln vilket resulterade i att de polära kraftströmningarna omvändes och en våldsam explosion sprängde sönder laboratoriet och brände ut hela Prags frimurarordens bibliotek. Jag har blivit utkastad ur orden på livstid och fråntagen min licens, de trångsynta råttorna inser inte att i storslagna experiment som detta får man räkna med vissa risker. Men jag är långt ifrån slagen än, jag skall söka mig på annat håll och fullborda min formel, sedan skall jag komma tillbaks och hämnas på du uslingar som vänt mig ryggen. De skall darra av rädsla den dag de återser Galfrag stjärnskägg.

17/5 1873

Efter att ha arbetat i ett hemligt laboratorium i London i nära ett år nu, har jag träffat en man vid namn Giftiga ormen, en före detta medlem av den Gyllene Gryningen. Han har antagit mig till sin orden De Utstötta Konstnärernas Hemliga Sällskap, vars medlemmar alla är missförstådda och orättvist behandlade, precis som jag. De andra medlemmarna är, Lord Mortimer Guilmore, en stilmedveten sprätt som talar alldeles för lågt, Marie La Noir, en uppstudsigt flicksnärta som inte har vett att höja rösten, Ibrahim Alhazrah, någon slags utlänning som hämtad ur tusen och en natt, det går knappt att höra vad han säger, Och Ben Carson, en förbannad jänkare som helt saknar respekt för klassiskt brukande av Konsten, men hans pistol vill jag inte bråka med, den utgör förövrigt hans enda möjlighet att göra sig hörd.

Besvärjelser

Illusioner av sinnet och kroppen: Du har förmågan att skapa illusioner av lukt, syn, smak, känsel, beröring, och ljud. 6♥ Thaumic points.

Sann Syn: Du genomskådar alla ovan nämnda illusioner. 6♥ Thaumic points.

Universal alkemi: Du har förmågan att förvandla värdefulla materior till värdelösa
8♦ Thaumic points.

Köttets och mineralernas metamorfos: Du har förmågan att långsamt förvandla kött till sten och tvärt om, eller nedbryta köttets struktur till en flytande lös kemisk substans.
16♦ Thaumic points.

Alkemisk Barriär: Du stoppar eller skyddar dig ifrån alla ovanstående processer. 8♦ Thaumic points.

Magi i Falkenstein

Magi i nya Europa är långt ifrån den individbaserade inläring, och utövande som vi lärt känna i fantasysagorna. Nej istället har Nya Europas magiker, eller utövare av Konsten som de själv vill kalla sig, inrättat sig i ordnar och sällskap där de studerar och intrigerar. Processen där en inom Konsten begåvad yngling, utvecklas till en fullfjädrad magiker är lång och mödosam och äger ofta rum i dunkla klassrum på ordnarnas akademier. När man väl lärt sig bemästra konsten måste man dessutom svära sin trohet åt orden eller i många fall till och med ta licens för att få bruka sina kunskaper.

Inte heller tar kastandet utav besvärjelser den blixtnabba och psykiskt uttömmande form som sagorna beskriver, där trollkarlar använder sin gåva likt en magisk arsenal och slänger formelbestämda blixtar och eldklot till höger och vänster omkring sig, tills de slutligen nedgjort fienden eller kollapsar av psykisk utmattning. Utövandet av Konsten handlar istället i nya Europa om en tidskrävande process där man nystar upp de hårt knutna formationer av thaumisk energi som världen är uppbyggd av, och väver om dem till någonting annat, för att slutligen släppa lös en relativt improviserad besvärjelse av önskad eller oönskad styrka.

Resultatet är varierande och inte sällan långt ifrån vad magikern hade tänkt sig.

En magikers besvärjelserepertoar bestäms av vilka skrifter hans orden har haft i besittning, och om det finns andra skrifter han har haft möjlighet att studera under en längre tid.

De Utstötta Konstnärernas Hemliga Sällskap

Många är de av Konstens utövare som mot sin vilja tvingats lämna sin orden. Likt herrelösa krigare stryker de omkring i nya Europa, avväpnade och lämnade åt sitt eget öde i en värld där ensam är lika med svag. Dessa dystra och hämndlystna individer söker sig ofta till varandra för att forma egna ordnar i hopp om att de som tidigare dömt ut dem, inte skall våga straffa dem för fortsatt utövande av Konsten om de har skydd av andra. En väldigt liten av dessa ordnar är De Utstötta Konstnärernas Hemliga Sällskap.

Denna består av en samling omaka individer som av olika orsaker, alla blivit utkastade ur sina tidigare ordnar och nu slagit sig samman för att hämnas rejält. Ni är, förutom er ledare Giftiga Ormen den Aztekättade före detta medlemmen av den gyllene gryningen, dess enda medlemmar. Ni har erat hemliga tillhåll, ert ordenshus bakom en lönndör inne i ett litet antikvariat på Downing street 13. Tillsammans planerar ni i orden att konstruera en enorm "spinnrocka" som väver samman alla magiska trådar inom ett mycket stort område, och nystar ihop dem till erat förfogande. På så vis ska ni få ett magiskt monopol, vilket kommer lämna era rivaler försvarslösa inför er. Ett stort problem är dock att ni varken har de tekniska kunskaperna, eller de enorma ekonomiska resurser som krävs för att konstruera en sådan maskin. Men den dag ni har det kommer världen att ligga under era fötter....